

ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการ
ประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน

Factors Affecting Teacher Student
Competencies According to the ASEAN
UNIVERSITY NETWORK QUALITY ASSURANCE
(AUN QA) Guidelines

น้ำฝน กันมา¹

Namfon Gunma

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน 2) ศึกษาระดับสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน และ 3) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ตัวแทนผู้บริหารแห่งละ 1 คน ตัวแทนอาจารย์แห่งละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 121 คน ของคณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์/วิทยาลัยการศึกษา ที่ใช้เกณฑ์ตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน จำนวน 11 แห่งภาคเหนือ โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามจำนวน 3 ตอน มีค่า

¹ อาจารย์, สาขาวิชาการศึกษา วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความเชื่อมั่นด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน มีค่าเท่ากับ 0.86 และด้านสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน มีค่าเท่ากับ 0.88 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27, S.D. = 0.61$) 2) ระดับสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31, S.D. = 0.59$) และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยภาพรวม (X_1) และด้านกระบวนการจัดทำผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (X_2) เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.733 สหสัมพันธ์ของการพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.537 หรือมีอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 53.70 และมีสัมประสิทธิ์การถดถอย (Adj. R^2) เท่ากับ 0.525 หรือร้อยละ 52.50 สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.103 + .422 (X_1) + .321 (X_2)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .439 (X_1) + .325 (X_2)$$

คำสำคัญ: ปัจจัย, สมรรถนะนิสิตครู, แนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน

Abstract

Objectives of the study were 1) to study the factor levels affecting teacher student's competencies based on ASEAN UNIVERSITY NETWORK QUALITY ASSURANCE (AUN QA), 2) to study the level of teacher student's competencies based on ASEAN UNIVERSITY NETWORK QUALITY ASSURANCE (AUN QA), and 3) to study factors affecting teacher student's competencies based on ASEAN UNIVERSITY NETWORK QUALITY ASSURANCE (AUN QA).

The target group in the study was 121 informants consisting of an administrator and 10 lecturers from each faculty of education of 11 Faculty of Education in the North by purposive selection.

The research instruments employed were a 3-part questionnaire with IOC value between 0.67-1.00. Reliability in factors affecting teacher student's competencies based on ASEAN UNIVERSITY NETWORK QUALITY ASSURANCE (AUN QA) is 0.86 and teacher student's competencies based on ASEAN UNIVERSITY NETWORK QUALITY ASSURANCE (AUN QA) is 0.86. Data were analyzed using computer software package. The statistics used in the study included frequency, percentage, mean, standard deviation, and Multiple Regression statistics.

Findings were as follows: 1) the factor levels affecting teacher student's competencies based on ASEAN UNIVERSITY NETWORK QUALITY ASSURANCE (AUN QA) is high ($\bar{X} = 4.27$, S.D.= 0.61). 2) The level of teacher student's competencies based on ASEAN UNIVERSITY NETWORK QUALITY ASSURANCE (AUN QA) is high ($\bar{X} = 4.31$, S.D.= 0.59), and 3) factors affecting teacher student's competencies based on ASEAN UNIVERSITY NETWORK QUALITY ASSURANCE (AUN QA) consisted of two factors, overall factor (X_t)

and expected learning outcome process (X_a) is predictive variable affecting teacher student's competencies based on ASEAN UNIVERSITY NETWORK QUALITY ASSURANCE (AUN QA) statistically significant at the .01 level with a multiple correlation coefficient (R) of 0.733, equaling 0.733 predictive correlation (R^2), equaling 0.537 or 53.70% with predictive power and regression coefficient (Adj.R²), equaling 0.525 or 52.50%, which can be written as a predictive equation as follows:

Predictive equation in raw score

$$\hat{Y} = 1.103 + .422 (X_t) + .321 (X_a)$$

Predictive equation as standard score

$$\hat{Z} = .439 (X_t) + .325 (X_a)$$

Keywords: Factor, Teacher student's competencies, Asean University Network Quality Assurance Guideline

บทนำ

สืบเนื่องจากสภาวะการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไป โลกในอนาคตจะถูกกำหนดโดยเทคโนโลยี (Technologicalization) ระบบเทคโนโลยีทำให้บุคคลรุ่นใหม่มีลักษณะชีวิตเฉพาะตน เป็นตัวของตัวเอง (Individualization) อยู่ด้วยตนเอง คิดและเชื่อด้วยตนเอง ไม่ยอมและไม่ฟังใคร ต่างคนต่างอยู่มากขึ้น (ไพฑูริย์ สินลาร์ตัน, 2559) เกิดการแข่งขันสูง ส่งผลให้คนมีความเห็นแก่ตัวมากขึ้น ดังนั้น การศึกษาที่ดีต้องสอนให้เด็กมีความรู้ควบคู่คุณธรรม เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ (Civic Responsibility) มีคุณธรรม จริยธรรม มีค่านิยมอย่างไทย มีสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของยืน ภู่วรรณ (2557, หน้า 6-8) และวิจารณ์ พานิช (2560, หน้า 2-3) กล่าวถึง วิทยาระดับผลลัพธ์การเรียนรู้อย่างง่ายสู่คุณภาพการศึกษา Thailand 4.0 คือ ควรตั้งความหวังและส่งเสริมให้สูง (High Expectation High Support) ลงทุนที่

ห้องเรียนแก้ปัญหาเด็กออกกลางคันปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ใหม่ ดังนี้ 1. เรียนโดยลงมือทำเพื่อให้เกิดทักษะ (Learning By Doing) ส่งเสริมทักษะ 4 ประการ (3ร 1ว) : แรงบันดาลใจ/ไฟ (Inspiration Skill) เรียนรู้ (Learning Skills) ร่วมมือ (Collaboration Skill) วินัย (ในตน) (Self-Discipline Skills) และ 2. เรียนโดยการลงมือทำเป็นทีม แล้วร่วมกันไตร่ตรองว่าได้เรียนรู้อะไรต้องการเรียนอะไรต่อ/เพิ่ม และในส่วนของครูจะต้องมีคุณลักษณะต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการจัดการเรียนรู้ในยุคอนาคต มีจิตวิญญาณ มีคุณธรรม มีทักษะ กระตุ้นให้เกิดแรงบันดาลใจ ออกแบบกิจกรรม ประเมินเพื่อพัฒนา ตรวจสอบ ครูต้องเข้าใจและพัฒนาวิธีการเรียนรู้ของตนเอง มีการประเมินขณะสอน ประเมินย้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ และประเมินผลลัพธ์วิธีการสอนต้องเป็นแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning), การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based learning หรือ PBL), การเรียนรู้แบบลงมือทำ (ปฏิบัติ) (Active Learning) (AL) เรียนโดยลงมือทำตามด้วยการไตร่ตรองสะท้อนคิด ผู้เรียนเกิดการพัฒนา (Meta Cognition Skills) ประเมินและปรับปรุงการเรียนรู้ของตนเอง ครูเปลี่ยนบทบาทเป็น ผู้สร้างแรงจูงใจ (Inspirator), ผู้ออกแบบ (Designer), ผู้อำนวยการความสะดวก (Facilitator), ผู้ฝึก (Coach), ผู้ให้บริการ (Scaffolding Provider), ผู้สะท้อนกลับ (AAR/Reflection Facilitator), ผู้ประเมินเบื้องต้น (Formative Assessor), ผู้ให้ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์ (Constructive Feedback Provide), ผู้ประเมินสรุป (Summative Evaluator) ครูเป็นผู้เรียนรู้ (Learner) ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community, PLC) เรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อนครูผ่านการปฏิบัติ

ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้ยุคใหม่จะต้องมีการดำเนินงานเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ มหาวิทยาลัยหลายแห่งจึงได้นำเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพทั้งในระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน เพื่อยกระดับการดำเนินงานให้มุ่งไปในระดับสากล หนึ่งในเกณฑ์คุณภาพระดับสากลหนึ่งเกณฑ์ที่สถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยนำมาใช้ในปัจจุบัน ได้แก่ แนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA)) ซึ่งเป็นระบบการรับรองคุณภาพและมาตรฐานระดับหลักสูตร เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับ

สากล โดยวัตถุประสงค์หลักของ AUN-QA เป็นไปเพื่อการพัฒนาหลักสูตรให้เป็นมาตรฐานเดียวกันในกลุ่มประเทศอาเซียน เป็นมาตรฐานในการแลกเปลี่ยนผู้เรียนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน มุ่งสู่การเพิ่มคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน อาจารย์ และบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานด้านคุณภาพการศึกษาในเขตภูมิภาคอื่น เป็นกรอบมาตรฐานคุณภาพพระดับอุดมศึกษา มีความสอดคล้องกัน และยกระดับความเชี่ยวชาญในด้านการประกันคุณภาพของกลุ่มประเทศอาเซียน แนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) นั้นเป็นแนวทางที่สามารถนำหลักสูตรสู่ความเป็นสากลหรือ Internalization ได้ หลักการและเหตุผลของแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) นั้น มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับ 8 ประการ ได้แก่ 1) คุณภาพของบัณฑิต 2) ความคาดหวังของตลาดแรงงาน 3) การสร้างความเป็นสากลให้กับสายอาชีพ และการมุ่งสู่ความเป็นโลกาภิวัตน์ (Globalization) 4) การปกป้องลูกค้าหรือผู้ใช้บัณฑิต 5) การขยายขอบเขตการศึกษาจากมหาวิทยาลัยชั้นนำสู่การอุดมศึกษาในระดับมวลชน 6) การตอบสนองต่อความต้องการของสังคม 7) การให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับคุณภาพของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และ 8) การสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนผู้เรียนและความร่วมมือระหว่างประเทศ

จากที่กล่าวข้างต้นนั้นจะเห็นได้ว่า มีปัจจัยหลากหลายทั้งด้านปัจจัยเกื้อหนุนต่างๆ ได้แก่ ปัจจัยด้านครู ผู้เรียน สภาพแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ การเมือง ล้วนส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งสิ้น วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยาเป็นหนึ่งคณะที่นำระบบการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) มาใช้ในการควบคุมคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์และสมรรถนะตามหลักสูตรกำหนด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) เพื่อจะได้มีข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานิสิตครูให้มีสมรรถนะตามที่คาดหวัง และเป็นข้อมูลสำหรับพัฒนาหลักสูตรการศึกษาบัณฑิตต่อไป อีกทั้งองค์ความรู้ที่

ได้จะสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่อาจารย์
ในรายวิชาต่างๆ ของวิทยาลัยการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการ
ประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน
2. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพ
เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน
3. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะนิสิตครูแนวทางการประกัน
คุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน

วิธีการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ บุคคลที่เป็นตัวแทนของคณะศึกษาศาสตร์ /
ครุศาสตร์ / วิทยาลัยการศึกษา ที่ใช้เกณฑ์แนวทางการประกันคุณภาพเครือข่าย
มหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) จำนวน 11 แห่งภาคเหนือ ได้แก่ ผู้บริหารแห่ง
ละ 1 คน อาจารย์แห่งละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 121 คน โดยวิธีการเลือกแบบ
เจาะจง (Purposive selection) โดยเป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ผ่านการ
อบรมเกณฑ์การประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) ที่มี
วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก และมีประสบการณ์การประเมิน
ระดับหลักสูตรอย่างน้อย 1 หลักสูตร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามจำนวน 3 ตอน ได้แก่
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่ง ประสบการณ์
และสถาบัน ตอนที่ 2 ระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการ
ประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) มีลักษณะแบบ
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-
1.00 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 และตอนที่ 3 ระดับสมรรถนะนิสิตครูตาม
แนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) มี

ลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 ระดับสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

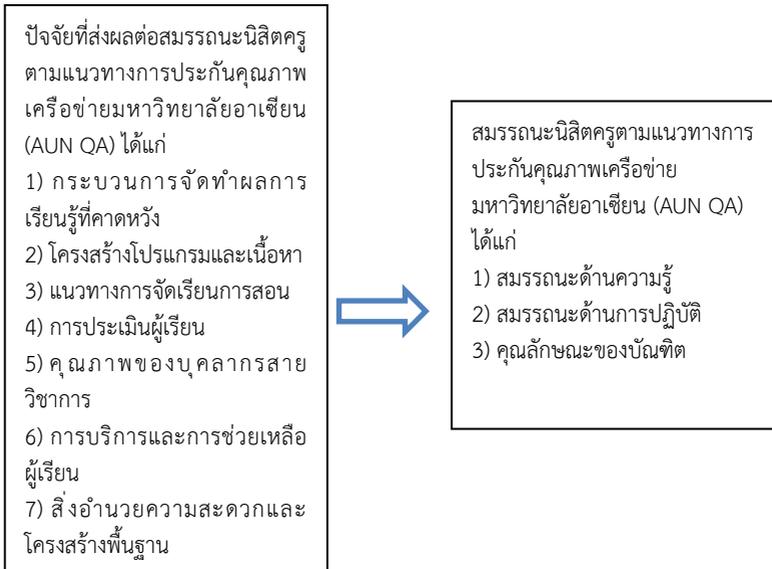
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บข้อมูลโดยการจัดทำแบบสอบถามออนไลน์ (Google Form) จำนวน 121 ฉบับ

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย จำแนกเป็น 1.สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) และ 2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบเครื่องมือ ได้แก่ การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability Test) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

ตาราง 1 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA)

	ปัจจัย	n=121		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
1	กระบวนการจัดทำผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4.38	0.59	มาก
2	โครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา	4.29	0.68	มาก
3	แนวทางการจัดเรียนการสอน	4.32	0.71	มาก
4	การประเมินผู้เรียน	4.25	0.65	มาก
5	คุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ	4.29	0.69	มาก
6	การบริการและการช่วยเหลือผู้เรียน	4.17	0.66	มาก
7	สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน	4.21	0.64	มาก
	โดยรวม	4.27	0.61	มาก

จากตาราง 1 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซีย (AUN QA) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27, S.D. = 0.61$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านกระบวนการจัดทำผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38, S.D. = 0.59$) รองลงมา คือ ด้านแนวทางการจัดการเรียนการสอน Teaching and Learning Approach) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32, S.D. = 0.71$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริการและการช่วยเหลือผู้เรียน (Student Support Services) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17, S.D. = 0.66$)

ตาราง 2 ระดับสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซีย (AUN QA)

	สมรรถนะ	n=121		แปลผล
		\bar{X}	S.D.	
	สมรรถนะด้านความรู้	4.07	0.77	มาก
	สมรรถนะด้านการปฏิบัติ	4.33	0.60	มาก
	คุณลักษณะของบัณฑิต	4.36	0.60	มาก
	โดยรวม	4.31	0.59	มาก

จากตาราง 2 พบว่า สมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซีย (AUN QA) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31, S.D. = 0.59$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านสมรรถนะด้านความรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07, S.D. = 0.77$) รองลงมา คือ ด้านคุณลักษณะของบัณฑิต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33, S.D. = 0.60$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสมรรถนะด้านการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36, S.D. = 0.60$)

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซีย (AUN QA) โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ และการสร้างสมการพยากรณ์ การวิเคราะห์ความ

ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) แสดงผลดังตาราง 3 และ 4 ดังนี้

ตาราง 3 แสดงปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA)

Model	R	R ²	Adj.R ²	Std. E	F	Sig.
(X _t)	.712 ^a	.506	.500	.41442	75.911**	.000
(X _t) (X _a)	.733 ^a	.537	.525	.40397	42.385**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า เมื่อนำตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) โดยวิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยมีปัจจัย 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยภาพรวม (X_t) และด้านกระบวนการจัดทำผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes) (X_a) เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) = .733 สหสัมพันธ์ของการพยากรณ์ (R²) = .537 หรือมีอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 53.70 และมีสัมประสิทธิ์การถดถอย Adj. R² = .525 หรือร้อยละ 52.50

ตาราง 4 สัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA)

ตัวพยากรณ์สมรรถนะนิสิตครูตามแนวทาง AUN QA	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน		Sig.
	b	St. Error	β	t	
ค่าคงที่ (a)	1.103	.355		3.111**	.003
1. ปัจจัยภาพรวม (X _t)	.422	.141	.439	2.985**	.004
2. ด้านกระบวนการจัดทำผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (X _a)	.321	.145	.325	2.209**	.030

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า เมื่อนำปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.103 + .422 (X_f) + .321 (X_a)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .439 (X_f) + .325 (X_a)$$

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำมาสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) พบว่า

1. ถ้าปัจจัยภาพรวม (X_f) เพิ่มขึ้น 1 หน่วยมาตรฐานจะทำให้สมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เพิ่มขึ้น เท่ากับ .439 หน่วยมาตรฐานเมื่อควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ให้คงที่

2. ถ้าปัจจัยด้านความรับผิดชอบในงาน (X_a) เพิ่มขึ้น 1 หน่วยมาตรฐานจะทำให้สมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เพิ่มขึ้น เท่ากับ .325 หน่วยมาตรฐานเมื่อควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ให้คงที่

ดังนั้น ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยภาพรวม (X_f) และด้านกระบวนการจัดทำผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes) (X_a) เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด สามารถพยากรณ์สมรรถนะนิสิตครูตามแนวทาง ASEAN UNIVERSITY NETWORK QUALITY ASSURANCE (AUN QA) ได้ร้อยละ 53.70

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซีย (AUN QA) ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เนื่องจากปัจจัยตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซีย (AUN QA) ในงานวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านกระบวนการจัดทำผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ด้านโครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา ด้านแนวทางการจัดเรียนการสอน ด้านการประเมินผู้เรียน ด้านคุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ ด้านการบริการและการช่วยเหลือผู้เรียน และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นข้อมูลหลักในการจัดทำหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนนั้นดำเนินตามหลักการศึกษามุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based Education : OBE) ทั้งนี้จากการศึกษาจาก <http://qa.vru.ac.th/km/best/st1.pdf> เกี่ยวกับ Outcome Based Education (OBE) กับการออกแบบหลักสูตร ได้พูดถึงแนวทางดังกล่าวซึ่งเป็นการศึกษาที่เน้นการออกแบบกระบวนการเพื่อการเปลี่ยนแปลงผู้เรียน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้เป็นผลจากการเรียนรู้ของผู้เรียน หลักสำคัญของ OBE คือ ต้องมีเป้าหมายที่กำหนดเป็นรูปธรรมด้วยผลการเรียนรู้ และผู้เรียนทุกคนต้องประสบความสำเร็จ การออกแบบหลักสูตรด้วยแนวคิด OBE ประกอบด้วยกระบวนการ 4 กระบวนการ ดังนี้ 1. กระบวนการ Validation เป็นกระบวนการที่ได้มาซึ่งผลเรียนรู้ในระดับหลักสูตร ประกอบด้วยข้อมูล ปัจจัยนำเข้า และข้อมูลย้อนกลับจากผู้ใช้บัณฑิต นักศึกษา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องต่างๆ 2. กระบวนการออกแบบหลักสูตรอยู่ในพื้นฐานผลลัพธ์การเรียนรู้ (ไม่ใช่เนื้อหาที่สอน) เริ่มตั้งแต่ระดับหลักสูตรจนถึงระดับรายวิชา หรือโมดูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้ 2.1 วางแผนหลักสูตรโดยพิจารณาสาระสำคัญ 21st Century Skills , Stakeholders analysis ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ศิษย์เก่า ภาคอุตสาหกรรม ภาควิชาการ ผู้ปกครอง ศิษย์ปัจจุบัน อาจารย์ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง 2.2 กำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตที่จบจากหลักสูตร โดยเริ่มต้นออกแบบหลักสูตรมุ่งเป้าที่ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ 2.3 กำหนดปรัชญา และความสำคัญของหลักสูตร 2.4 กำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2.5 กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร (Program – Level Learning Outcome : PLOS) และผลลัพธ์

การเรียนรู้ระดับรายวิชา (Course – Level Learning Outcome : CLOs) 3. กระบวนการออกแบบแผนการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็น Constructive Alignment ระหว่างผลลัพธ์ตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซีย (AUN QA) เรียนรู้การวัดผลและศาสตร์การสอนกับกิจกรรมการเรียนรู้ 4. กระบวนการวัดผลสัมฤทธิ์ของกระบวนการดำเนินงาน การทวนสอบ เป็นการเปรียบเทียบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน ตั้งแต่ระดับวิชา หลักสูตร และระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นกระบวนการป้อนกลับที่สำคัญแสดงถึงการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและเป็นหลักประกันคุณภาพที่ฝังอยู่ในระบบ ส่งผลให้ระบบทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่สอดคล้องกับที่ ธิติมา ญาณวงษา และคณะ (2564) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์: แนวทางใหม่สำหรับหลักสูตรอุดมศึกษา ซึ่งได้แสดงแนวคิดไว้ว่า การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ (Outcome-based education) มีความสำคัญและถูกนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาอย่างมากในปัจจุบัน โดยเป็นการบริหารหลักสูตรและการสอนที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ การพัฒนาหลักสูตรและจัดทำหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ผลลัพธ์และการประเมินผลในการออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้จะตั้งต้นจากวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบันไปสู่วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร และระดับรายวิชา นำผลลัพธ์การเรียนรู้มาออกแบบรายวิชา วางแผนการสอน วิธีการสอน และการประเมินในระดับต่างๆ โดยคำนึงถึงการเชื่อมโยงผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรกับรายวิชา แนวคิดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ไม่เพียงแต่ช่วยปรับเปลี่ยนผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา แต่ยังช่วยพัฒนากำลังคนขั้นสูงที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทางอีกด้วย

2. ระดับสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซีย (AUN QA) ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ แบ่งสมรรถนะนิสิตครูออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ สมรรถนะด้านความรู้ สมรรถนะด้านการปฏิบัติ และคุณลักษณะของนิสิตครูที่พึงประสงค์ โดยที่สมรรถนะด้านความรู้นั้นนิสิตครูต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาชีพหลักสูตร วิจัยทางการศึกษา การวัดและประเมินผลการศึกษา สมรรถนะด้านการปฏิบัติ นิสิตครูต้องมีความสามารถในการปฏิบัติงานในวิชาชีพ สามารถ

ทำงานร่วมกับผู้อื่นและทำงานเป็นทีม ใช้ภาษาและการสื่อสาร จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ สามารถเป็นผู้ประกอบการ ใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี สามารถพัฒนาทักษะและคุณลักษณะของผู้เรียนได้ สามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนได้ และมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต และด้านคุณลักษณะบัณฑิต นิสิตครูต้องมีจิตวิญญาณความเป็นครู มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ มีภาวะผู้นำ มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับอาชีพ มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีความฉลาดทางอารมณ์ มีความฉลาดทางสังคม มีการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม มีการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน มีจิตบริการ มีความเคารพผู้อื่น มีความสามารถในการคิดขั้นสูง ได้แก่ คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา คิดวิจัย คิดสร้างสรรค์มีสุขภาพทางกายและใจที่ดี และมีสุนทรียภาพ มีจิตสาธารณะ และรับผิดชอบต่อส่วนรวม และสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและรักษาความเป็นไทยอย่างถ่องแท้ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นภาพร จำเมืองฮาม (2563) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมากส่วน สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และความต้องการจำเป็นเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ลำดับที่ 2 ด้านการใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ลำดับที่ 3 ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร ลำดับที่ 4 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ลำดับที่ 5 ด้านการออกแบบการเรียนรู้ 2. แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้มี 5 องค์ประกอบ โดยรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของธนกุลต อั้งน้อย (2562) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูใหม่ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดโรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะที่จำเป็นของครูใหม่ในศตวรรษที่ 21

มีจำนวน 15 สมรรถนะ จำแนกเป็น 3 กลุ่มสมรรถนะ ดังนี้ 1) กลุ่มสมรรถนะหลัก ประกอบด้วย 3 สมรรถนะ ดังนี้ สมรรถนะการทำงานเป็นทีม สมรรถนะการพัฒนาตนเอง และสมรรถนะด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู 2) กลุ่มสมรรถนะประจำสายงาน ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ ดังนี้ สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ สมรรถนะการพัฒนาทักษะและคุณลักษณะของผู้เรียน สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน สมรรถนะด้านภาวะผู้นำครู และสมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ 3) กลุ่มสมรรถนะส่วนบุคคล ประกอบด้วย 7 สมรรถนะ ดังนี้ สมรรถนะด้านความฉลาดทางอารมณ์ สมรรถนะด้านความฉลาดทางสังคม สมรรถนะการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม สมรรถนะด้านสื่อและเทคโนโลยี สมรรถนะด้านการคิดแบบมีวิจารณญาณและคิดแก้ปัญหา สมรรถนะด้านความคิดสร้างสรรค์ และสมรรถนะด้านความรู้

3. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) พบว่า มีปัจจัย 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยภาพรวม (X_t) และด้านกระบวนการจัดทำผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes) (X_1) เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทาง ASEAN UNIVERSITY NETWORK QUALITY ASSURANCE (AUN QA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) = .733 สหสัมพันธ์ของการพยากรณ์ (R^2) = .537 หรือมีอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 53.70 และมีสัมประสิทธิ์การถดถอย Adj. R^2 = .525 หรือร้อยละ 52.50 เมื่อนำปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทาง ASEAN UNIVERSITY NETWORK QUALITY ASSURANCE (AUN QA) สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้ สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้ $\hat{Y} = 1.103 + .422 (X_t) + .321 (X_1)$ และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $\hat{Z} = .439 (X_t) + .325 (X_1)$ ทั้งนี้เนื่องจากการหลักการและเหตุผลของ AUN QA มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับ 8 ประการ ได้แก่ 1. คุณภาพของบัณฑิต 2. ความคาดหวังของตลาดแรงงาน 3. การสร้างความเป็นสากลให้กับสายอาชีพ และการมุ่งสู่ความเป็นโลกาภิวัตน์ 4. การปกป้องลูกค้า

หรือผู้ใช้บัณฑิต 5. การขยายขอบเขตการศึกษาจากมหาวิทยาลัยชั้นนำสู่การอุดมศึกษาในระดับมวลชน 6. การตอบสนองต่อความต้องการของสังคม 7. การให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับคุณภาพของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา 8. การสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนผู้เรียนและความร่วมมือระหว่างประเทศ ซึ่งหลักการดังกล่าวเป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่สังคมต้องการและสอดคล้องกับงานวิจัยของ วุฒิมา ญาณะวงษา, สมเกียรติ อินทสิงห์, สุณีย์ เงินยวง และน้ำผึ้ง อินทะเนตร (2564) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์: แนวทางใหม่สำหรับหลักสูตรอุดมศึกษา ซึ่งได้แสดงแนวคิดไว้ว่า การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ (Outcome-based education) มีความสำคัญและถูกนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาอย่างมากในปัจจุบัน โดยเป็นการบริหารหลักสูตรและการสอนที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ การพัฒนาหลักสูตรและจัดทำหลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ผลลัพธ์และการประเมินผลในการออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้จะตั้งต้นจากวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบันไปสู่วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร และระดับรายวิชา นำผลลัพธ์การเรียนรู้มาออกแบบรายวิชา วางแผนการสอน วิธีการสอน และการประเมินในระดับต่าง ๆ โดยคำนึงถึงการเชื่อมโยงผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรกับรายวิชา แนวคิดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ไม่เพียงแต่ช่วยปรับเปลี่ยนผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา แต่ยังช่วยพัฒนากำลังคนชั้นสูงที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทางอีกด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนเรศ ปู่บุตรชา (2561) ศึกษา รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของสมรรถนะครูที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของสมรรถนะครูที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ คือ สมรรถนะส่วน บุคคล สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ สมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน และสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ 2. รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าสถิติ ดังนี้ $\chi^2 = 100.47$, P-value = 0.97030 df = 129,

$\chi^2 / df = 0.7788$, RMSEA = 0.000, GFI = 0.99, AGFI = 0.97, CN = 999.16, CFI = 1.00 RMR = 0.0058 เมื่อพิจารณา ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ (R^2) ของสมรรถนะทั้ง 5 สมรรถนะ พบว่า สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้ร้อยละ 79

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน เนื่องจากปัจจัยตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) ในงานวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านกระบวนการจัดทำผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ด้านโครงสร้างโปรแกรมและเนื้อหา ด้านแนวทางการจัดเรียนการสอน ด้านการประเมินผู้เรียน ด้านคุณภาพของบุคลากรสายวิชาการ ด้านการบริการและการช่วยเหลือผู้เรียน และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ด้านการบริการและการช่วยเหลือผู้เรียน (Student Support Services) อยู่ในระดับมาก แต่น้อยกว่าทุกด้าน ดังนั้น สถาบันการผลิตนิสิตครูควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบและกลไกการบริการและการช่วยเหลือผู้เรียน (Student Support Services) ให้มากขึ้น

1.2 ผลการศึกษาระดับสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) ซึ่งมี 3 ด้าน ได้แก่ สมรรถนะด้านความรู้ สมรรถนะด้านการปฏิบัติ และคุณลักษณะนิสิตครูที่พึงประสงค์ พบว่า สมรรถนะด้านความรู้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากแต่ต่ำกว่าด้านอื่นๆ ดังนั้น สถาบันการผลิตนิสิตครูควรให้ความสำคัญและพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มสมรรถนะนิสิตครูด้านความรู้ในวิชาชีพให้มีสมรรถนะสูงขึ้น

1.3 ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN QA) พบว่า มีปัจจัย

2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยภาพรวม (X_1) และด้านกระบวนการจัดทำผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes) (X_1) เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทาง ASEAN UNIVERSITY NETWORK QUALITY ASSURANCE (AUN QA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นสถาบันการผลิตนิสิตครูควรให้ความสำคัญและพัฒนากระบวนการจัดทำผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes) (X_1) มากที่สุด เพราะเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 มีการวิจัยที่เกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน

2.2 ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะนิสิตครูตามแนวทางการประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน

เอกสารอ้างอิง

- คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2566). การออกแบบหลักสูตร ตามกรอบแนวคิดการจัดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ (Outcome- Based Education (OBE)). เข้าถึงเมื่อ มิถุนายน 9, 2566, จาก <http://qa.vru.ac.th/km/best/st1.pdf>.
- จิตติมา ญาณะวงษา, สมเกียรติ อินทสิงห์, สุณีย์ เงินยวง และน้ำผึ้ง อินทะเนตร. (2564). หลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์: แนวทางใหม่สำหรับหลักสูตรอุดมศึกษา. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*, 15(2), 279-291.
- ชนกฤต อึ้งน้อย. (2562). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูใหม่ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดโรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้. *Journal of Education Naresuan University*, 23(2), 169-180.

- นภาพร จำเมืองฮาม. (2563). การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ที่ไม่มีการตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นเรศ ปู่บุตรชา. (2561). รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของสมรรถนะครูที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *Veridian E-Journal, Silpakorn University, 10(2)*, 238-251.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2559). การศึกษา 4.0 เราต้องแปลงกับดักให้เป็นความหวังดี. การศึกษา 4.0 เป็นยิ่งกว่าการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยีน ภู่วรรณ. (2557). “ความท้าทาย ณ ขอบแดนใหม่แห่งการเรียนรู้: การศึกษาระบบ 4.0 (Challenges of New Frontier in Learning : Education 4.0).” สัมมนาทางวิชาการ เรื่อง ขอบแดนใหม่แห่งการเรียนรู้ : การศึกษาระบบ 4.0 (New Frontier of Learning : Education 4.0) วันพุธที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ.2557 ณ โรงแรมดุสิตธานี กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : ศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (2560). “เส้นทางสู่คุณภาพการศึกษายุคประเทศไทย ๔.๐”. การประชุมเชิงวิชาการทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 4 มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ศูนย์ประชุมสตาาร์เวลล์ จังหวัดนครราชสีมา. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- ASEAN University Network. (2020). *Guide to AUN-QA Assessment at Programme Level Version 4.0*. ASEAN University Network: Chulalongkorn University.